Należytość pocztowa opłacona ryczałtem

PRENUMERATA WYNOSI:
W Kaliszu miesięcznie 400 Mk.
Na prowincji z przesyłką pocztową 500 Mk.
Zagranicą 1000 Mk.
Cena pojed. egzempl. 20 Mk.

Cena 20 mk.

GAZETA KALISKA

Pismo codzienne, polityczne, społeczne i ekonomiczne.

CENA OGŁOSZEŃ:
Za 1 wiersz non. lub jego miejsce I-a str. 180 mk., w tekście 180 mk.
Nekrologi 180 mk. zwyczajne 75 mk.

Adres Redakcji i Administracji: Kalisz, Al. Józefiny 1. Tel. № 91.
Otwarta od 9—12 i od 2—6 po poł.

№ 32 (7071). Czwartek, dnia 9 lutego 1922 r. Rok XXX

PIUS XI.

RZYM. W siódmem głosowaniu conclave które odbyło się wczoraj rano, obrany został papieżem kard. Achilles RATTI, b. nuncjusz papieski w Polsce. Dzienniki wspominają węzły, łączące nowego papieża z Polską. Nowy papież przyjmuje imię Piusa XI.

WARSZAWA. Nowoobrany papież Achilles Ratti—Pius XI urodził się w okolicy Medjolanu w r. 1857. Studja odbywał w Medjolanie i w Rzymie, poczem przez 25 lat pracował w Medjolanie w bibljotece Ambrozjańskiej, której był prefektem. W r. 1912 został wiceprefektem bibljoteki watykańskiej, a r. 1914 jej prefektem. Mianowany w kwietniu 1918 r. wizytatorem apostolskim dla krajów wchodzących niegdyś w skład imperjum rosyjskiego, przybywa dnia 9 maja tegoż roku do Warszawy, jako wizytator papeski dla Rzeczypospolitej Polskiej.

10-go czerwca 1919 r. zostaje nuncjusz apostolskim przy rządzie Rzeczypospolitej Polskiej. 19-go kwietnia 1921 r. otrzymuje godność arcybiskupa Medjolanu. 4-go czerwca tegoż roku opuszcza Warszawę, poczem odbywa uroczysty wjazd do Medjolanu dn. 8-go września 1921 r. 16-go czerwca 1921 r. otrzymuje godność kardynała.

RZYM. Nowy papież Pius XI wstąpiwszy na taras bazyliki św. Piotra, pobłogosławił zalegające plac tłumy. Oddziały wojska prezentowały broń.

RZYM. Przypisują niezmierną wagę faktowi, że nowoobrany papież po raz pierwszy od r. 1870 udzielił błogosławieństwa z loży zewnętrznej Bazyliki.

RZYM. Zebrane przed Watykanem tłumy przyjęły wiadomość o wyborze nowego papieża z entuzjazmem.

RZYM. Mimo ulewnego deszczu, tłum, złożony z 10 tys. osób, oczekiwał na wynik conclave. Około południa spostrzeżono biały dym. Zgromadzone na placu tłumy poczęły cisnąć się

ku Bazylice. Po upływie pół godziny ukazał się w loży zewnętrznej kardynał Bisleti i zawiadomił zgromadzonych o wyborze kardynała Ratti'ego na papieża. Tłumy przyjęły entuzjastycznie powyższą wiadomość. Zewsząd rozległy się okrzyki radości. W kwadrans później pojawił się w loży nowoobrany papież Ratti i pobłogosławił światu. Po każdym ustępie błogosławieństwa tłumy odpowiadały „Amen". Wojska zgromadzone na placu prezentowały broń.

RZYM. Na pół godziny przed ogłoszeniem oficjanego wyniku conclave, dziennik „El Mondo" ogłosił fałszywą wiadomość o wyborze papieżem kardynała Tacci, co spowodowało ogólne oburzenie przeciwko temu dziennikowi.

RZYM. Stefani. Marszałek conclave ks. Chigi przesłał do agencji Stefaniego następujące zawiadomienie: Jego Świątobliwość papież Pjus XI—zastrzegając całkowitą nienaruszalność praw Kościoła i Świętej Stolicy, których to praw w myśl swej przysięgi strzedz i bronić będzie, udzielił z zewnętrznej loży Bazyliki na pl. św. Piotra swego pierwszego błogosławieństwa w tym szczególnie zamiarze, aby błogosławieństwo to, którego udziela nietylko Rzymowi i Włochom, ale wszystkim narodom i ludom, przyniosło całemu światu zapowiedź i życzenie tak gorąco przez wszystkich upragnionego ogólnego pokoju.

Przymierze Polsko-Francuskie

PARYZ. Na Wielkiej sali Ministerstwa Spraw Zagranicznych został podpisany polsko-francuski skład handlowy. Z polskiej strony podpisał ten dokument poseł polski w Paryżu hr. Zamoyski i radca gospodarczy Poselstwa Polskiego w Paryżu p. Dolężał, ze strony francuskiej podpisali układ ten pp. Poincare i minister handlu Dior. Podpisany Traktat Handlowy zawiera 3 główne punkty:

1) właściwy układ handlowy;

2) umowę w sprawie eksploatacji polskich źródeł naftowych;

3) konwencje, które zabezpieczają wzajemnie posiadanie i interesy obu krajów.

Podpisanie tego układu jest zdarzeniem wielkiego znaczenia. Zamyka ono rokowania, które rozpoczęły się w listopadzie zeszłego roku pomiędzy Francja a Polską; zostały ukończone obecnie przymierzem. Dzięki podpisaniu tego układu wchodzi ostatecznie w życie także układ polityczny i wojskowy podpisany 19-go lutego 1921 roku.

Zagraniczne długi Państwa

WARSZAWA. Dotychczasowe wyniki obliczenia długów zagranicznych Polski wykazały, że w dniu 30 września 1921 winna była Polska: dolarów 143.143.167, franków francuskich 460.563.669, funtów szterlingów 3.715.478, franków w złocie 33.578.062. guldenów holenderskich 17.800.000. koron norweskich 16.575.836, lirów włoskich 7.134.335, koron szwedzkich 128.307, koron austryjackich 111.070.000. Do powyższych kwot należy polska pożyczka dolarowa, która dała po dzień 30 września 1921 r. 16.969.120 dolarów. Razem tedy (wedle kursu z ostatnich dni stycznia sięga dług zagraniczny Polski do sumy 800 miljardów mk. pol. Przyjmując ludność Polski wedle ostatniego spisu ludności, t. j. na 26 miljonów wyniesie ten dług na jednego mieszkańca 51 franków w złocie.

„Kwiatuszek" z gospodarki panów ministrów aprowizacji

WARSZAWA, 8. Likwidator b. Ministerjum aprowizacji otrzymał polecenie od Komitetu Ekonomicznego ministrów sprzedania gorzelnikom lub obrócenia na nasze 47 wagonów mąki amerykańskiej, która się porosuła w składach b. Ministerjum aprowizacji. Jest to jeden z „kwiatuszków" działalności panów b. ministrów aprowizacji.

Zamiana marek polskich na złote

KRAKOW. W sferach finansowych rozeszła się wczoraj pogłoska o bliskiej już zamianie marek polskich na złote.

Na giełdzie warszawskiej oraz krakowskiej wiadomość wywołała żywe poruszenie, które objawiło się w nagłej zwyżce papierów dywidendowych. Szczególnie silnie zareagowała giełda warszawska, na której obroty papierami przypominały czasy wielkiej haussy w ubiegłym roku

Pociąg zasypany przez lawinę

WASZYNGTON. „Assoziated Press" donosi z Tokio o katastrofie kolejowej, jaka się wydarzyła skutkiem zasypania pociągu przez lawinę. 110 osób zostało zabitych, znaczna ilość zasypanych.

Błogosławieństwo Ojca św.

Natychmiast po wyborze Ojciec św. oświadczył kardynałom polskim.

„W waszych osobach widzę i pozdrawiam Polskę. Błogosławię jej i proszę jej synów, aby się za mnie modlili. Widziałem bowiem, jak polacy modlić się umieją. Powiedzcie polakom, że kochałem i nadal kochać będę drogą Polskę, za którą nigdy modlić się nie przestanę".

Jak obecny Papież Pius XI mieszkał i pędził życie w Warszawie.

Korzystając z uprzejmości ks. Pozowskiego wiceproboszcza parafji św. Aleksandra, „Przegląd Wieczorny" dowiaduje się wielce zajmujących szczegółów, dotyczących pobytu w Warszawie nuncjusza papieskiego kardynała ks. Ratti'ego, wybranego wczoraj Papieżem pod imieniem Piusa XI.

Pobyt ks. nuncjusza Ratti'ego trwał w Warszawie trzy lata.

Korzystał on z mieszkania 5 pokojowego przy ul. Książęcej, w domu par. św. Aleksandra.

Mieszkanie to zaofiarował Papieżowi proboszcz parafji św. Aleksandra, ks. infułat Brzeziewicz. Mieszkanie to, urządzone nad wyraz skromnie, posiada prześliczną kapliczkę prywatną, w której codziennie modlił się obecny Papież.

Ks. Pozowski charakteryzował obecnego Papieża, jako człowieka niezwykle skromnego i pracowitego. Jego tryb życia, zawsze jednakowy rozpoczynał się o godzinie 6-ej z rana, która to pora zastawała nuncjusza już na nogach. W kapliczce prywatnej, w otoczeniu swoich dwóch kapelanów, szambelanów papieskich: ks.ks. Pellegrinetti'ego i A. Farolfi'ego Papież odprawiał o godz. 7 zrana mszę świętą.

Po mszy świętej spożywał skromne śniadanie, przyrządzone we własnym mieszkaniu przez obsługę osobistą, złożoną z lokaja i kucharki, przywiezionych z Włoch.

Od godz. 9—12 w południe ks. nuncjusz Ratti pracował w swoim gabinecie, odczytując codziennie miejscową prasę codzienną i „Wiadomości Archidjecezjalne". O godz. 1-ej spożywał skromny obiad, poczem do późnej nocy pracował w swoim gabinecie.

Życie prowadził bardzo ruchliwe.

Odbywał on często spacery piesze po mieście, wynajmując powóz tylko w wypadkach oficjalnych wizyt.

W czasie wojny z bolszewikami odwiedzał osobiście chorych i rannych żołnierzy polskich, a to specjalnie zwiedzał w tym celu wszystkie dworce warszawskie, gdzie niósł pocieszenie i pomoc.

Warszawa ma po nim trwałą pamiątkę w postaci sierocińca św. Heleny na Nowoczystem, ufundowanego przez dzisiejszego Papieża z własnej szkatuły.

W zakładzie tym, mieszczącym sieroty po żołnierzach polskich, którymi się opiekował osobiście ks. nuncjusz Ratti, poświęcił on własnoręcznie kaplicę.

Ks. nuncjusz Ratti władał wielu językami, nie wyłączając i polskiego. Po polsku rozumiał zupełnie dobrze i nauczał się nawet mówić. Między innemi witał się i odpowiadał na powitania w języku polskim. Jego językiem w licznie szem otoczeniu był język francuski.

W uroczystości i dni świąteczne odwiedzał zawsze katedrę św. Jana, a przed swoim wyjazdem osobiście celebrował nabożeństwo Bożego Ciała w Warszawie.

Taksamo nie opuszczał ani jednej uroczystości narodowej, zaszczycając je stale swolą obecnościa.

W pożyciu prywatnem był niezwykle miły, przystępny, cichy i grzeczny. Był to słowem wzór dobrego, dobrze wychowanego i bardzo uczonego człowieka.

„Przegląd Wieczorny" rzuca od siebie myśl, by Warszawa ufundowała Papieżowi tablicę pamiątkową na domu, w którym u nas mieszkał.

Z Rady ministrów

Na posiedzeniu dnia 6 lutego Rada Ministrów uchwaliła powołać do życia komisję, złożoną z ministrów robót publicznych skarbu, przemysłu i handlu, pracy i opieki, społecznej i zdrowia publicznego. celem opracowania najpóźniej do trzech tygodni wniosków w sprawach usunięcia braku mieszkań, ożywienia przemysłu budowlanego oraz zapobieżenia niszczeniu domów w miastach. Wnioski te mają być przedłożone komitetowi ekonomicznemu, poczem wejdą pod obrady Rady Ministrów.

Następnie Rada Ministrów zatwierdziła projekt dekretu Naczelnika Państwa o organizacji i czynnościach Zgromadzenia Kawalerów i Kapituły orderu Orła Białego oraz o sposobie noszenia odznak tego orderu.

Dalej przyjęto wykaz ustaw, które należy opracować, celem wykonania Konstytucji.

Następnie uchwalono projekt ustawy w sprawie podwyższenia kar administracyjnych oraz odszkodowań w postępowaniu administracyjno-karnem i dyscyplinarnem władz administracyjnych i samorządowych w b. dzielnicy austrjackiej.

W dalszym ciągu uchwalono rozporządzenie w przedmiocie statystyki stanu zatrudnienia w przemyśle.

Wreszcie upoważniono ministra spraw zagranicznych do wysłania depeszy gratulacyjnej z powodu wyboru b. nuncjusza papieskiego w Warszawie na Stolicę Apostolską.

Składajcie ofiary

na inwalidów wojennych.

KRONIKA.

— PODZIĘKOWANIE.

Zarząd Sekcji kulturalno-oświatowej przy Związku Uchodźców Pol. z Kresów Wschodnich składa serdeczne podziękowanie kaliskiemu Tow. Wioślarskiemu za bezinteresowne udzielenie sal klubu na zabawę taneczną w dniu 2 lutego 1922 r.

— TEA ONE-STEP".

Na ogólną prośbę odbędzie się dn. 10 lutego, t. j. w piątek od 5—9 drugi podwieczorek z tańcami na rzecz Tow. Przeciwgruźliczego, na które zaprasza

Sekcja dochodowa Tow. Przeciwgruźliczego.

363.

— ZARZĄD STOWARZYSZENIA WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI m. Kalisza przypomina Szanownym Panom członkom, że w nadchodzący czwartek, t. j. dnia 9 lutego o godz. 7-ej wieczorem odbędzie się w sali gmachu Stowarzyszenia rzemieślników chrześcijańskich zwyczajne miesięczne zebranie dyskusyjne i prosi o liczne przybycie.

379.

— ŚCIGANIE OBRAZY WŁADZY.

Prezydent ministrów wydał okólnik do władz centralnych, w którym zwraca uwagę, iż „niejednokrotnie zdarza się, że osoby prywatne w pismach, wnoszonych do władz i urzędów państwowych, używają sposobu wyrażania się, nie licującego z godnością władzy lub urzędu, a nawet stanowiącego wprost obrazę dla danej władzy lub poszczególnych jej organów. Wypadki takie świadczą o osłabieniu w społeczeństwie, a przynajmniej w niektórych jego sferach, autorytetu władzy".

Wobec tego okólnik przypomina, że ustawy karne, obowiązujące we wszystkich dzielnicach Rzeczypospolitej, zawierają postanowienia, kwalifikujące tego rodzaju wystąpienia do władz i urzędów państwowych, jako karygodne i ścigane z urzędu, wobec czego należy wydać urzędom podległym stosowne pouczenie oraz zarządzenia, by wszelkie w nieodpowiednim względzie, obraźliwym tonie redagowane korespondencje osób prywatnych do władz, skierowywano bezzwłocznie do właściwych urzędów prokuratorskich dla ustawowego ścigania.

— SKAZANY NA ŚMIERĆ PRZED SĄDEM.

Dnia 25 lutego 21 roku wieczorem o godz. 7-ej, do mieszkania Franciszka Szymczaka weszło we wsi Rogorzyce, dwóch młodych ludzi w żołnierskich płóciennkach i żołnierskich „łódkach" na głowie. Obydwaj byli uzbrojeni. Jeden z nich, trzymając rewolwer, gotowy do strzału, stanął przy drzwiach, drugi podszedł do Sz. i krzyknąwszy: „ręce do góry!" zażądał wydania pieniędzy. Na uwagę Szymczaka, że pieniędzy nie ma i na zapłacenie podatku musiał sobie pożyczyć, bandyta krzyknął: „a nie byłeś, cholero, w Ameryce, ty cholera, psiakrew" i rozpoczął plądrowanie mieszkania. Znalazłszy zegarek, 2 pary spodni, pugilares, 13 łokci płótna i koszule—bandyta nakazał obecnym w mieszkaniu nie wydalać się i zamknąwszy za sobą drzwi, obaj zbiegli.

Obaj bandyci Józef Lutek, lat 19 i Antoni Zyskowski, lat 40, stawali przed sądem okręgowym. Należy zaznaczyć, iż Józef Lutek był już przez sąd skazany na śmierć, lecz udało mu się zbiec.

Na sądzie w Łodzi Józef Lutek zeznał, że sąd kaliski skazał go na karę śmierci, dożywotne więzienie i 15 lat ciężkiego więzienia.

Obecnie na powyższy napad sąd skazał Lutka na 15 lat ciężkiego więzienia, zaś drugiego oskarżonego od kary i winy uwolnił.

— KARA ŚMIERCI ZA SPRZENIEWIERZENIE.

Przed wojskowym Sądem Okręgowym w Poznaniu toczyła się w dn. 6 b. m. rozprawa przeciw urzędnikowi wojskowemu XI rangi, Kaszewskiemu, który w służbie oficera gospodarczego w Bydgoszczy dopuścił się sprzeniewierzenia na szkodę Skarbu Państwa w wysokości 480 tysięcy marek. Sąd skazał Kaszewskiego na karę śmierci przez rozstrzelanie. Zasądzony wyroku nie przyjął, wobec czego obrońca wniósł rewizję wyroku.

— OGŁOSZENIE.

Magistrat miasta Kalisza podaje do powszechnej wiadomości, że na podstawie statutu o podatku miejskim od napojów alkoholowych, uchwalonego przez Radę Miejską miasta Kalisza na posiedzeniu w dn. 4 sierpnia 1921 r. i zatwierdzonego ze zmianami przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptami z dnia 21. 9. 1921 r. L. S. M. 1328 (II) i S. M. 3775 zapasy wyrobów wódczanych jakie w dn. 10 lutego 1922 r. znajdować się będą we fabrykach, składach, sklepach itp. z hurtowną i detaliczną sprzedażą, podlegają opodatkowaniu na zasadzie wymienionego statutu wraz przepisów wykonawczych, zatwierdzonych przez Magistrat w dniu 24 stycznia 1922 r.

W myśl powyższego statutu podlegają również opodatkowaniu wina i miody, co do opodatkowania, których jednak wydane zostanie osobne rozporządzenie, czyli, że tychże na razie do opodatkowania zgłaszać nie potrzeba.

Opodatkowaniu według norm powyżej określonych podlegają te zapasy wyrobów alkoholowych, jakie w dniu 10 lutego 1922 r. znajdować się będą u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów płynu, wreszcie te przesyłki wyrobów wódczanych, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem 10 lutego 1922 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

Butelki z wyrobami alkoholowymi przeznaczonymi do sprzedaży w Kaliszu winny być zaopatrzone miejskimi znakami podatkowymi, na koszt osób zainteresowanych.

Te miejskie znaki podatkowe sprzedawał będzie Magistrat po cenie własnego kosztu.

Przedsiębiorstwa i osoby powyżej wymienione obowiązane są zgłosić się najpóźniej do dnia 12 lutego 1922 r. na piśmie do biura Wydziału Podatkowego Magistratu miasta Kalisza, ul. Kościuszki Nr. 4, I p., drzwi Nr. 4 cały zapas wymienionych wyrobów alkoholowych, jaki znajdować się będzie u nich w dniu 10 lutego 1922 roku.

Przedsiębiorcy, handlujący hurtem winni wnieść stosownie do postanowień statutu należny od nich podatek od ilości przeznaczony do sprzedaży na miejscu, z zastosowaniem się do kontroli przewidzianej w przepisach wykonawczych.

Handle detaliczne wnoszą podatek od całkowitego zapasu.

Odbiorcy posyłek, wysłanych przed 10 lutego 1922 r., a nadeszłych po tym terminie, są obowiązani złożyć bezzwłocznie odpowiednie deklaracje do biura Wydziału Podatkowego Magistratu.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać wszystkie dane, wyszczególnione w wykazach, których druki wydawane będą bezpłatnie osobom, zainteresowanym w biurze Wydziału Podatkowego Magistratu, w zwykłych godzinach urzędowych.

W razie zaniedbania obowiązku zgłoszenia zapasów spirytusu i wyrobów wódczanych do opodatkowania lub fałszywego podawania zapasów, zastosowane będą względem winnych kary przewidziane § 8 statutu, względnie winni ukarani będą przez Magistrat grzywną pieniężną do wysokości jednego miljona marek lub ewentl. karą do 3-ch miesięcy więzienia w myśl art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. dz. ust. p. Nr. 2 z r. 1922.

Magistrat miasta Kalisza.

378.

Opłaty stemplowe.

Z powodu nasuwających się wątpliwości przy stosowaniu przepisów ustawy z dn. 28 października 1921 r., ministerjum skarbu wyjaśnia:

Art. 12 powołanej ustawy ustanawia opłatę stemplową od „poświadczeń odbioru zakładów lombardowych, instytucji kredytowych lub domów bankowych, wystawianych na dowód złożenia w tych instytucjach sum pieniężnych na rachunek przejściowy, celem przekazania, albo jako wkład terminowy, lub bezterminowy, albo jako wkład oszczędnościowy".

Wobec brzmienia tego przepisu przez wyrażenie „sumy pieniężne" należy rozumieć tylko wpłaty gotówkowe, z czego wynika, że zawiadomienia o przelewach bezgotówkowych, polegających na przenoszeniu pozycji książkowo z jednego rachunku na drugi, nie podlegają tej opłacie.

Interpretację tę należy analogicznie stosować także do poświadczeń odbioru, t. j. do poświadczeń odbioru, określonych w art. 13 ust. 1, cytowanej ustawy, tj. do poświadczeń zwrotu wartości, wymienionych w art. 12 ust.

Praktykowane w bankach przy wypłatach zleconych poświadczenia odbioru, wystawione podwójnie, a z pojedyńczą ważnością (z których jedno zatrzymuje instytucja wypłacająca, jako dowód dla siebie, a drugie odsyła zleceniodawcy jako dowód dla niego), podlegają w regule, jako dwa samoistne dokumenty, każdy oddzielnej opłacie stemplowej.

Wyjątek od tej zasady zachodzi wówczas, jeżeli takie poświadczenia odbioru wystawia bank lub kupiec w formie listów kupieckich (bankowych itp.); w tym bowiem przypadku ma zastosowanie ustęp drugi art. 15, według którego podlega opłacie tylko jeden list, tj. ten, który zastępuje właściwe pokwitowanie. Następne listy są wolne od opłaty, o ile są tylko powtórzeniem pierwszego listu i są wystawione w tym samym przedmiocie i dla tej samej osoby.

Listy bankowe, zawierające obliczenie należności za sprzedane klijentowi papiery wartościowe (efekty), są wprawdzie rachunkami, ale są wolne od opłaty stemplowej od rachunków, ponieważ przepis art. 8 ust. 3 ustawy o podatku giełdowym z dn. 2 lipca 1921 r. w przedmiocie uwolnienia takich rachunków utrzymano w mocy artykułem 32 ust. 3 ustawy, z dn. 28 października 1921 r. (Dz. ust. rz. p. Nr. 92, poz. 676).

Rachunki, dotyczące nabytych lub sprzedanych dewiz lub walut zagranicznych z własnych zasobów banku, podlegają opłacie stemplowej w wysokości, ustalonej w art. 1 ust. z dn. 28 października 1921 r., chociażby były wystawione w formie listu.

O ile jednak z treści rachunku (listu) wynika, iż kupno lub sprzedaż były dokonane sposobem komisowym, to podstawę obliczenia opłaty od rachunku (art. 1 ust.) stanowi tylko należność wykazana z tytułu prowizji i ewentualnych kosztów.

Również przy rachunkach, zawierających obliczenie za weksle dyskontowe, podstawę obliczenia opłaty stemplowej stanowi tylko kwota ewent. policzonych prowizji i kosztów własnych.

Poświadczenia odbioru weksli, czeków przekazów lub frachtów, oddanych do inkasa lub do eskontu, nie należą do poświadczeń odbioru, przewidzianych w artykule 12 ust. z dn. 28 października 1921 r. i są tem samem wolne od opłaty stemplowej.

Wyciągi z rachunków bieżących (kontokurenty), o ile nie mają cech rachunku, wskazanych w art. 2 ustawy z dn. 28 października 1921 roku, nie podlegają opłacie, unormowanej tą ustawą, lecz opłatom, ustanowionym dla tego rodzaju dokumentów w dotychczasowych przepisach o opłatach stemplowych, obowiązujących w poszczególnych b. dzielnicach.

Listy, zwane także: „zgodne potwierdzenia", praktykowane przy obliczeniach wzajemnych „nostro", któremi to listami instytucje, posiadające rachunek bieżący, donoszą gerentowi tego rachunku, że podane im przez gerenta pozycje znalazły w porządku i zaksięgowały zgodnie z podaniem, nie podlegają opłacie, jako rachunek.

O ile zaś przedstawiają się, jako wyciągi z rachunków bieżących, podlegają opłatom, wskazanym w ustępie poprzednim.

O ileby instytucje, wymienione w art. 12 ustawy, chciały uiszczać bezpośrednio w gotówce także opłaty stemplowe od poświadczeń odbioru, co do których przepis par. 14 rozp. wykonaw. do cyt. ustawy nie nakłada na nie obowiązku uiszczenia opłat w sposób bezpośredni, to zezwoleń w tym kierunku udzielają izby skarbowe.

Przepowiednie na 1922 rok.

Następczyni słynnej p. de Thebes, której przepowiednie świat cały zaciekawiały, pani Fraya, ogłasza następujące horoskopy na rok 1922:

Rok obecny przyniesie nam wielkie niespodzianki, rozwiązanie jednak zawiłych spraw społecznych i politycznych, zabiegów światowej dyplomacyi, w tym roku jeszcze nie nastąpi. Rok 1922 zasłynie epokowemi wynalazkami z dziedziny mechaniki, jak również wielkiemi postępami w nauce i nowymi zdobyczami w przemyśle.

Pomimo pozytywizmu, który charakteryzuje myśl współczesną, umysły ludzkie coraz chętniej będą szukały rozwiązania zagadnień życiowych w naukach okultystycznych i na tej drodze wyświetlą cel naszego doczesnego bytu. Dzięki zjawiskom spirytystycznym, łatwo dostrzegalnym przez wszystkich, komunikowanie się ze światem pozagrobowem zostanie wreszcie stwierdzone licznemi faktami.

W życiu gospodarczo-finansowem spodziewać się należy bardzo licznych katastrof; bankructwa jedno po drugich następować będą z niezwykłą gwałtownością, ale jednocześnie będziemy świadkami powstania nowych fortun, nowych bogactw. Pieniądz dotychas odgrywał w stosunkach życiowych dominującą rolę, w tym roku stanie się już bóstwem, czczonym zarówno przez jednostki, jak i całe społeczeństwa. Rok ten będzie najzacieklejszą walką o byt, z której to walki zwycięzko wyjdą jedynie możni i silni. Wogóle żyć będziemy pod znakiem chytrości i żądzy zdobycia jaknajwiększej przewagi materjalnej i oczywiście takie warunki nie będą sprzyjać rozwojowi kultury ducha.

Gorączkowe podniecenie i zdenerwowanie niekorzystnie wpłyną na stosunki ogólno-ludzkie, a przedewszystkiem utrudnia warunki życia dyplomatycznego. W życiu towarzyskiem serdeczność i uprzejmość ustąpią miejsca obojętności i sztywności, a dawna rycerskość stanie się niemal mitem.

Jak więc widzimy horoskopy wcale nie miłe i silnie nacechowanie pessymizmem, pociechą jednak może być to, że będzie to rok przejściowy i po nim nastąpi okres jaśniejszej przyszłości i że przepowiednie... nie zawsze się spełniają.

Zginęła karta zwolnienia wydana przez P. K. U. w Kaliszu na imię Andrzeja Chojnackiego rocznik. 1896

Zginął PASZPORT wydany przez Magistrat m. Kalisza na imię Sury Parcickiej. 373

Zginął PASZPORT wydany przez Magistrat m. Kalisza na imię Szmula Parcickiego. 374

Zginęła karta powołania wydana przez P. K. U w Kaliszu na imię Józefa Pincińskiego rocznik 1891 oraz paszport wydany przez Urząd gm. Zbiersk na takież samo imię. 367

Zginęła karta powołania wydana przez P. K. U. w Kaliszu na imię Jana Durajczyka rocz. 1888. 372

Zginął paszport okupacyjny wydany w Kaliszu na imię Marji Leśniewiczówny. 380

Zginął dowód osobisty na imię Bolesława Zarańskiego wydany przez Magistrat m. Kalisza za № 3204 375

Redaktor A. RADWAN. Wydawca — „Gazeta Kaliska" Spól. z ogr. odp. Druk „Gazety Kaliskiej" Aleja Józefiny № 1